

## II

(Muud kui seadusandlikud aktid)

## MÄÄRUSED

**KOMISJONI DELEGEERITUD MÄÄRUS (EL) nr 906/2014,****11. märts 2014,****millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1306/2013 riikliku sekkumise kulude osas**

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrust (EL) nr 1306/2013 ühise põllumajanduspoliitika rahastamise, haldamise ja seire kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 352/78, (EÜ) nr 165/94, (EÜ) nr 2799/98, (EÜ) nr 814/2000, (EÜ) nr 1290/2005 ja (EÜ) nr 485/2008 <sup>(1)</sup>, eriti selle artikli 20 lõikeid 2 ja 3,

ning arvestades järgmist:

- (1) Kooskõlas määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 4 lõike 1 punktiga a rahastab liit põllumajandusturgusid reguleerivaid või toetavaid meetmeid põllumajandusalastes sektoripõhistes õigusaktides kindlaksmääratud tingimustel. Riiklike sekkumismeetmete rahastatav summa määratakse kindlaks makseasutuste koostatavate aastaaruannete põhjal.
- (2) Riikliku sekkumisega seotud kulud võivad olla erinevad. Järelikult tuleks iga toiminguliigi puhul täpsustada, milliseid kulusid on võimalik liidul rahastada ja eelkõige mis tingimustel on neid kulusid võimalik katta. Selleks tuleks määrata kindlaks kulude toetuskõlblikkuse tingimused ja arvutamise meetodid. Täpsemalt tuleks kindlaks määrata, millal peab kulusid arvestama makseasutuste poolt tegelikult kasutatud vahendite alusel ja millal komisjoni poolt kindlaksmääratud kokkuleppeliste summade alusel.
- (3) Selleks et võimaldada liikmesriikidel, kelle väering ei ole euro, konsolideerida oma kulusid ja väljaminekuid ühtlustatult nii omavääringus kui ka eurodes, tuleks ette näha tingimused, kuidas kajastatakse riikliku ladustamise toiminguid raamatupidamises, ja kasutatav vahetuskursus.
- (4) Riikliku ladustamise toimingute maksumuse hindamine sõltub ka nende toimingute laadist ja kohaldatavatest põllumajandusalastest sektoripõhistest õigusaktidest. Seetõttu tuleks ette näha üldpõhimõte, mille kohaselt kokkuostetud ja müüdüd koguste väärtus võrdub materiaalsete toimingute käigus välja makstud või laekunud summaga, ning näha ette ka erieeskirjad või eriolukorrad, mida tuleb seejuures silmas pidada.

<sup>(1)</sup> ELT L 347, 20.12.2013, lk 549.

- (5) Käesolevas määruses sätestatud meetmetega asendatakse vastavad sätted, mis olid nähtud ette komisjoni määrusega (EÜ) nr 884/2006 <sup>(1)</sup>, mis on komisjoni delegeeritud määrusega (EL) nr 907/2014 <sup>(2)</sup> kehtetuks tunnistatud,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

#### Artikkel 1

### Reguleerimise

Käesoleva määrusega kehtestatakse nõuded ja eeskirjad, mida kohaldatakse riikliku ladustamisega seotud sekkumismeetmete kulude rahastamisel Euroopa Põllumajanduse Tagatisfondist (EAGF).

#### Artikkel 2

### Riikliku ladustamisena rakendatavad sekkumismeetmed

Riikliku ladustamisena rakendatavad sekkumismeetmed võivad hõlmata põllumajandustoodete ostu-, ladustamis-, transpordi- ja ladude ümberpaigutamise toiminguid ning müügi- ja muid kaubandustoiminguid tingimustel, mis on ette nähtud kehtivate põllumajandusalaste sektoripõhiste õigusaktide ja käesoleva määrusega.

#### Artikkel 3

### Riikliku ladustamisena rakendatavate sekkumismeetmete rahastamine

1. Kui vastavad kulutused ei ole määratud kindlaks põllumajandusalastes sektoripõhistes õigusaktides, rahastab EAGF sekkumise raames tehtavaid artiklis 2 nimetatud riikliku ladustamise toimingutega seotud järgmisi kulutusi:

- a) liikmesriikides käivitatud fondide rahastamiskulud toodete ostmiseks vastavalt I lisas esitatud arvutusmeetoditele;
- b) kulud, mis tulenevad toodetega tehtavatest materiaalistest ostu-, müügi- või mis tahes muudest üleandmistoimingutest (toodete riiklikule ladustamisele suunamine, ladustamine ja laost väljaviimine), mis on esitatud II lisas, arvutatakse III lisas esitatud meetodika kohaselt, kusjuures summad põhinevad liidus kehtestatud standardsummadel;
- c) kulud, mis on seotud materiaalse toimingutega, mis ei ole tingimata seotud toodete ostu-, müügi- või mis tahes muu üleandmistoiminguga, kokkuleppeliste või mittekokkuleppeliste summade alusel vastavalt komisjoni kehtestatud ja nendele toodetele laienevatele sektoripõhiste põllumajandusalaste õigusaktide sätetele ja vastavalt IV lisale;
- d) kulud, mis tulenevad transpordist liikmesriigi territooriumil või väljaspool seda või ekspordist kokkuleppeliste või mittekokkuleppeliste summade alusel ning mis tuleb heaks kiita Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1308/2013 <sup>(3)</sup> artikli 229 lõikes 2 osutatud korras;
- e) ladustatud toodete väärtuse vähenemine vastavalt V lisas sätestatud arvutusmeetoditele;

<sup>(1)</sup> Komisjoni määrus (EÜ) nr 884/2006, 21. juuni 2006, millega kehtestatakse üksikasjalikud rakenduseeskirjad nõukogu määrusele (EÜ) nr 1290/2005 Euroopa Põllumajanduse Tagatisfondi (EAGF) riiklikku ladustamist hõlmavate sekkumismeetmete rahastamiseks ja riikliku ladustamise toimingute raamatupidamisarvestuseks liikmesriikide makseasutuste poolt (ELT L 171, 23.6.2006, lk 35).

<sup>(2)</sup> Komisjoni delegeeritud määrus (EL) nr 907/2014, 11. märts 2014, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1306/2013 makseasutuste ja teiste asutuste finantsjuhtimise, raamatupidamisarvestuse kontrollimise ja heakskiitmise, tagatiste ja euro kasutamise osas (vt käesoleva Euroopa Liidu Teataja lk 18).

<sup>(3)</sup> Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1308/2013, 17. detsember 2013, millega kehtestatakse põllumajandustoodete turgude ühine korraldus ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 922/72, (EMÜ) nr 234/79, (EÜ) nr 1037/2001 ja (EÜ) nr 1234/2007 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 671).

f) toodete raamatupidamisväärtuse ja müügihinna (positiivsed ja negatiivsed) erinevused või muude asjaoludega seotud erinevused.

2. Ilma et see piiraks käesoleva määruse lisades või põllumajandusalastes õigusaktides sätestatud eeskirjade ja eri rakenduseeskirjade kohaldamist, tuleks liikmesriikides, kelle vääringuks ei ole euro, käesoleva artikli lõike 1 punktides b ja c nimetatud ning kindlaksmääratud summade alusel eurodes arvestatavad kulud, või käesoleva määruse kohaselt omavääringus arvestatavad tulud ja kulud konverteerida vastavalt vajadusele omavääringusse või eurodesse, kasutades selleks Euroopa Keskpannga kindlaks määratud viimast vahetuskursi enne majandusaastat, mil vastavad toimingud kajastuvad makseasutuse arvetes.

Käesoleva määruse kohaldamisel on majandusaasta delegeeritud määruse (EL) nr 907/2014 artikli 3 lõike 3 punktis a osutatud ajavahemik.

#### Artikkel 4

### Riikliku ladustamise toimingute maksumuse määramine

1. Müüdüd ja ostetud koguste väärtus võrdub materiaalsete toimingute puhul väljamakstud või laekunud summadega, välja arvatud mõnel käesolevas artiklis käsitletud juhul ja juhtudel, mida käsitletakse:

a) VI lisa seoses puuduvate kogustega,

b) VII lisa seoses riknenud või hävinenud toodetega,

c) VIII lisa seoses ladustatud toodetega, mille arvelevõtmisest on keeldutud.

2. Ladustatavate toodete ostuväärtuse kindlaksmääramisel võetakse arvesse hinna tõstmist, hinnaalandust, mahahindlust, protsente ja paranduskoefitsiente, mida sekkumishinna puhul toote ostmisel kohaldatakse vastavalt põllumajandusalastes sektoripõhistes õigusaktides sätestatud kriteeriumidele.

Samas ei võeta arvesse hinna tõstmist, hinnaalandust, mahahindlust, protsente ja paranduskoefitsiente VI lisa ning VII lisa punkti 2 alapunktides a ja c sätestatud juhtudel ja olukordades.

Selliste toodete väärtus, mis on riknenud või hävinenud loodusõnnetuste või liiga pika ladustamisaja tõttu, nagu on osutatud käesoleva määruse VII lisa punktis 2, määratakse kindlaks komisjoni rakendusaktiga. Kõnealune rakendusakt võetakse vastu kooskõlas määruse (EL) nr 1308/2013 artikli 229 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

3. Ilma et see piiraks V lisa kohaldamist, on enim puudustkannatavate isikute jaoks asutatud Euroopa abifondist rahastatud ja saadaolevate toodete väärtus iga aasta 1. oktoobrist kohaldatava riikliku sekkumise hind. Liikmesriikides, kelle vääring ei ole euro, arvestatakse sekkumishinna arvestuslik väärtus ümber riigi vääringusse, kasutades kõnealuse aasta 1. oktoobril kohaldatavat vahetuskursi.

Sekkumistoodete ühest liikmesriigist teise üleviimisel kirjendab tarnija liikmesriik tarnitud toote arvestusülekande väärtuseks nulli ja sihtliikmesriik kirjendab need tarnekuu sissetulekuna, võttes aluseks esimese lõigu kohased hinnad.

4. Artikli 3 lõike 1 punktis c viidatud materiaalsete toimingutega seotud ja liidu õigusaktide alusel toodete ostmisel makstud summad või kantud kulud võetakse arvesse tehniliste kulude või tuludena ostuhinnast eraldi.

5. Delegeeritud määruse (EL) nr 907/2014 artikli 3 lõike 3 punktis a osutatud rahalise arvestuse puhul hinnatakse koguseid, mis on majandusaasta lõppedes laos ja mis kuuluvad üleviimisele järgmisesse majandusaastasse nende keskmise raamatupidamisväärtuse (ülekandehinna) alusel, mis määratakse kindlaks majandusaasta viimase kuu arvelduse põhjal.

6. Lattu saabunud koguste puhul, mis ei vasta ladustamiseks esitatud nõuetele, märgitakse need raamatupidamisarvestusse, näidates neid koguseid lattu saabumise hetkel ostuhinnaga müüdüd toodetena.

Samas, kui toote laost füüsilise väljastamise hetkel ei ole VI lisa punkti b rakendamiseks vajalikud nõuded täidetud, tuleb enne kauba laost väljastamist küsida nõu komisjonilt.

7. Kui arvelduse tulemusena tekib positiivne saldo, arvatakse see jooksva majandusaasta kulude poolelt maha.

8. Kui kokkuleppelisi summasid, maksetähtaegu, intressimäärasid või teisi arvestuse aluseks olevaid andmeid muudetakse pärast kuu esimest kuupäeva, rakendatakse neid muudetud elemente materiaalsete toimingute puhul alates järgnevast kuust.

#### Artikkel 5

Käesolev määrus jõustub seitsmendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 11. märts 2014

*Komisjoni nimel*  
*president*  
José Manuel BARROSO

## I LISA

**RAHASTAMISKULUDE HÜVITAMISMÄÄRA ARVUTAMINE**

(Artikli 3 lõike 1 punkt a)

## I. KOHALDATAVAD INTRESSIMÄÄRAD

1. EAGFi poolt liikmesriikide fondidele sekkumisostudeks makstavate summadega kaasnevate rahastamiskulude arvutamiseks määrab komisjon vastavalt määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 20 lõikele 4 kindlaks iga majandusaasta alguses liidu ühtse intressimäära. See ühtne intressimäär vastab komisjoni kindlaksmääratud kuuekuulise võrdlusperioodi jooksul fikseeritud Euribori kolme kuu ja 12 kuu keskmistele tähtpäevaintressidele paranduskoefitsiendiga vastavalt üks kolmandik ja kaks kolmandikku.
2. Konkreetse majandusaasta jooksul kohaldatavate intressimäärade kindlaksmääramiseks edastavad liikmesriigid komisjonile viimase nõudel punktis 1 osutatud võrdlusperioodi ajal kasutatud tegeliku keskmise intressimäära hiljemalt nõudes osutatud tähtajaks. Teade esitatakse vormil, mille komisjon on liikmesriikidele kättesaadavaks teinud.

Kui liikmesriik ei esita teadet esimeses lõigus osutatud vormis ja tähtajaks, loetakse kõnealuse liikmesriigi kantud intressimääraks 0 %.

Kui liikmesriik deklareerib, et ta ei kandnud intressikulusid, kuna tal ei olnud võrdlusperioodil põllumajandustooteid riiklikul ladustamisel, kehtestab komisjon kõnealuse määra keskmiste võrdlusintressimäärade alusel käesoleva punkti esimeses lõigus osutatud võrdlusperioodi jooksul, suurendades neid ühe protsendipunkti võrra. Kõnealused intressimäärad on:

- a) eurot väeringuna kasutatavate liikmesriikide jaoks euro pankadevaheline laenuintressimäär kolmeks kuuks (Euribor);
- b) nende liikmesriikide jaoks, kelle väering ei ole euro, igas liikmesriigis kohaldatav pankadevaheline laenuintressimäär kolmeks kuuks (IBOR).

Kui võrdlusintressimäärad või alapunktis a osutatud Euribori-määrad ei ole kättesaadavad kogu võrdlusperioodi kohta, kasutatakse selle perioodi jaoks kättesaadavaid intressimäärasid.

3. Iga asjaomase liikmesriigi puhul võrreldakse alapunkti b sätete alusel kehtestatud intressimäära alapunkti a sätete alusel kehtestatud ühtse intressimääraga. Igas liikmesriigis kohaldatav intress peab olema mõlemast osutatud intressimäärast väiksem.

Komisjoni rakendusmääruses, mis võetakse vastu määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 20 lõike 4 alusel, igaks aruandeaastaks kindlaks määratud intressimäärad ümardatakse ühe kümnendkohani.

## II. RAHASTAMISKULUDE ARVUTAMINE

1. Rahastamiskulude arvutus jaguneb vastavalt komisjoni poolt I osa kohaselt määratud intressimäärade kehtivusperioodidele.
2. Artikli 3 lõike 1 punktis a osutatud rahastamiskulude arvutamisel kohaldatakse sisseostetud toote ühe tonni keskmise väärtuse suhtes liikmesriigi intressimäära ja saadud arv korrutatakse majandusaasta keskmise varu suurusega.

Toote ühe tonni keskmise väärtuse arvutamiseks jagatakse majandusaasta esimesel päeval laos olnud toodete väärtuse ja kõnealuse majandusaasta jooksul kokkuostetud toodete väärtuse summa majandusaasta esimesel päeval laos olnud toodete hulga ja kõnealuse majandusaasta jooksul kokkuostetud toodete hulga summaga.

Majandusaasta keskmise varu arvutamiseks liidetakse iga kuu alguse koguvarule iga kuu lõpu koguvaru ja saadud summa jagatakse majandusaasta kahekordse kuude arvuga.

3. Toodete puhul, mille suhtes kohaldatakse V lisa punkti 1 kohaselt tarbimisväärtuse vähenemise koefitsienti, lahutatakse majandusaasta jooksul ostetud toodete väärtuse arvutamisel ostuhinnast nimetatud koefitsiendist tulenevale väärtuse vähenemisele vastav summa.
4. Toodete puhul, millele kohaldatakse V lisa punkti 3 teises lõigus sätestatud teist tarbimisväärtuse vähendamist, arvutatakse keskmine varu välja enne keskmise väärtuse puhul arvessevõetava iga väärtuse vähenemise jõustumiskuu-päeva.
5. Kui ühist turukorraldust reguleerivate eeskirjadega on ette nähtud, et makseasutuse kokkuostetud toodete eest ei tasuta enne, kui tarne vastuvõtmise kuupäevast on möödunud vähemalt üks kuu, vähendatakse keskmist arvestuslikku varu koguse võrra, mis leitakse järgmise tehte abil:

$$\frac{Q \times N}{12}$$

kus

Q = majandusaasta jooksul kokkuostetud kogused,

N = minimaalse maksetähtaja kuude arv.

Kõnealuse arvutuse puhul loetakse eeskirjades sätestatud miinimumaega maksetähtajaks. Kuu pikkuseks loetakse 30 päeva. Iga kuu osa, mis on pikem kui 15 päeva, loetakse terveks kuuks; kuni 15 päeva pikkust kuu osa ei võeta kõnealuste arvutuste tegemisel arvesse.

Kui aasta lõpus arvutatud keskmine varu on pärast esimeses lõigus osutatud vähendamist negatiivne, lahutatakse kõnealune summa järgmise majandusaasta keskmise varu arvutamisel.

### III. MAKSEASUTUSTE VASTUTUSALA ERIJUHUD

1. Kui makseasutuste teostatava tootemüügi puhul sätestatakse ühist turukorraldust reguleerivates eeskirjades või kõnealuseks müügiks avaldatud pakkumiskutses teatav aeg, mille jooksul selliste toodete ostja peab pärast tasumist tooted ära viima, ja kui see aeg on pikem kui 30 päeva, vähendatakse II osas esitatud sätete kohaselt arvutatud rahastamiskulusid makseasutuste raamatupidamisarvestuses summa võrra, mis arvutatakse järgmise valemi abil:

$$\frac{V \times J \times i}{365}$$

kus

V = ostja makstud summa,

J = makse laekumise ja toodete äraviimise vahelise aja pikkus päevades, millest on lahutatud 30,

i = majandusaasta jooksul kohaldatav intressimäär.

2. Kui konkreetsete liidu eeskirjade alusel makseasutuste teostatava põllumajandustootemüügi puhul on toodete äraviimisele järgnev tegelik maksetähtaeg pikem kui 30 päeva, suurendatakse II osas esitatud sätete kohaselt arvutatud rahastamiskulusid makseasutuste raamatupidamisarvestuses summa võrra, mis arvutatakse järgmise valemi abil:

$$\frac{M \times D \times i}{365}$$

kus

M = ostja makstav summa,

D = toodete äraviimise ja makse laekumise vahelise aja pikkus päevades, millest on lahutatud 30 päeva,

i = majandusaasta jooksul kohaldatav intressimäär.

3. Punktides 1 ja 2 osutatud rahastamiskulud kirjendatakse majandusaasta lõpus iga majandusaasta kontodele kõnealuse kuupäevani arvestatud päevade suhtes ja ülejäänud kirjendatakse järgmise majandusaasta kontole.

—

## II LISA

**KOKKULEPPELISTE SUMMADEGA HÕLMATUD MATERIAALSED TOIMINGUD**

(Artikli 3 lõike 1 punkt b)

**Teravili ja riis**

## I. VASTUVÕTMINE JA LADUSTAMISELE SUUNAMINE

- a) Teravilja toomine transpordivahendist hoidlasse (silohoidlasse või laoruumi) – esimene üleandmine;
- b) kaalumine;
- c) proovide võtmine / analüüsimine / kvaliteedi määramine.

## II. LADUSTAMINE

- a) Ruumide rent või lepingujärgne hind;
- b) kindlustuskulud (kui need ei ole hõlmatud punktiga a);
- c) ladustatud toote esialgset kvaliteeti tagava kahjuritõrje kulud (kui need ei ole hõlmatud punktiga a);
- d) aastainventuur (kui see ei ole hõlmatud punktiga a);
- e) vajaduse korral ventilatsioon (kui see ei ole hõlmatud punktiga a).

## III. LAOST VÄLJAVIIMINE

- a) Teravilja kaalumine;
- b) proovide võtmine/analüüsimine (kui see on sekkumistegevuse puhul kohustuslik);
- c) teravilja väljaviimine ja esimesele transpordivahendile laadimine.

**Veise- ja vasikalihasektor**

## I. SAADETISE VASTUVÕTMINE, KONDITUSTAMINE JA LADUSTAMISELE SUUNAMINE (KONDITUSTATUD LIHA)

- a) Kondiga liha kvaliteedikontroll;
- b) kondiga liha kaalumine;
- c) käitlemine;
- d) konditustamise lepingujärgsed kulud, sealhulgas:
  - i) esialgne jahutamine,
  - ii) transportimine sekkumislaost lõikamishoonesse (kui müüja ei tarni kaupa lõikamishoonesse),
  - iii) konditustamine, korrastamine, kaalumine, pakendamine ja kiirkülmutamine,
  - iv) jaotustükkide ajutine ladustamine; pealeladimine, vedu ja taasladustamine sekkumislaos külmhoones,

- v) kulutused pakkematerjalile: kilekotid, kastid, stokinett-materjal,
- vi) lõikamishoonesse jäänud kontide, rasvkoetükkide ja muude lihalõikmete väärtus (kuludest mahaarvatavad tulud).

## II. LADUSTAMINE

- a) Ruumide rent või lepingujärgne hind;
- b) kindlustuskulud (kui need ei ole hõlmatud punktiga a);
- c) temperatuuri kontrollimine (kui see ei ole hõlmatud punktiga a);
- d) aastainventuur (kui see ei ole hõlmatud punktiga a).

## III. LAOST VÄLJAVIIMINE

- a) Kaalumine;
- b) kvaliteedikontroll (kui selle eest vastutavad sekkumisasutused);
- c) liha viimine külmhoonest lao laadimisplatvormile.

## Või

### I. VASTUVÕTMINE JA LADUSTAMISELE SUUNAMINE

- a) Või viimine transpordivahendist hoidlasse pärast laopaika saabumist;
- b) kaubapakkide kaalumine, identifitseerimine;
- c) proovide võtmine / kvaliteedikontroll;
- d) ladustamine külmhoones ja külmutamine;
- e) teistkordne proovide võtmine / kvaliteedikontroll katseperioodi lõpus.

### II. LADUSTAMINE

- a) Ruumide rent või lepingujärgne hind;
- b) kindlustuskulud (kui need ei ole hõlmatud punktiga a);
- c) temperatuuri kontrollimine (kui see ei ole hõlmatud punktiga a);
- d) aastainventuur (kui see ei ole hõlmatud punktiga a).

### III. LAOST VÄLJAVIIMINE

- a) kaubapakkide kaalumine, identifitseerimine;
- b) või viimine külmhoonest lao laadimisplatvormile, kui transpordivahendiks on konteiner, või laadimine laoplatvormile, kui transpordivahendiks on veoauto või raudteevagun.

## IV ETIKETTIMINE VÕI ERIMÄRGISTAMINE

Kui see on kohustuslik toodete realiseerimist käsitleva liidu õiguse kohaselt.

**Lõssipulber**

## I. VASTUVÕTMINE JA LADUSTAMISELE SUUNAMINE

- a) Lõssipulbri viimine transpordivahendist hoidlasse pärast laopaika saabumist;
- b) kaalumine;
- c) proovide võtmine / kvaliteedikontroll;
- d) märgistamise ja pakendamise kontrollimine.

## II. LADUSTAMINE

- a) Ruumide rent või lepingujärgne hind;
- b) kindlustuskulud (kui need ei ole hõlmatud punktiga a);
- c) temperatuuri kontrollimine (kui see ei ole hõlmatud punktiga a);
- d) aastainventuur (kui see ei ole hõlmatud punktiga a).

## III. LAOST VÄLJAVIIMINE

- a) Kaalumine;
- b) kaubaproovide võtmine / kauba ülevaatus (kui selle eest vastutavad sekkumisasutused);
- c) lõssipulbri viimine lao laadimisplatsile ja transpordivahendisse laadimine, kui tegemist on veoauto või raudteevaguniga, välja arvatud lastimine; lõssipulbri viimine lao laadimisplatsile, kui tegemist on muude transpordivahenditega, näiteks konteineritega.

## IV. ETIKETTIMINE VÕI ERIMÄRGISTAMINE

Kui see on kohustuslik toodete realiseerimist käsitleva liidu õiguse kohaselt.

---

## III LISA

## LIIDU KOKKULEPPELISED SUMMAD

(Artikli 3 lõike 1 punkt b)

## I. KOHALDATAVAD KOKKULEPPELISED SUMMAD

1. Liidu ühtsed kokkuleppelised summad on määratud tooteliikide kaupa vastavalt kõige madalamatele tegelikele tuvastatud kuludele võrdlusperioodi jooksul, mis algab n aasta 1. oktoobril ja lõpeb järgmise aasta 30. aprillil.
2. „Registreeritud kulude” all mõistetakse materiaalsete toimingute kulusid, mida käsitletakse II lisas ja mis tekivad võrdlusperioodi jooksul kas nende toimingute üksikute arvete summana või neid tulusid käsitleva sõlmitud lepingu alusel. Kui mingi konkreetse toote osas toimub võrdlusperioodi jooksul küll ladustamine, kuid ei toimu lattu vastuvõtmist ega laost väljaviimist, võib samuti kasutada viiteid kuludele, mis kajastuvad antud toote ladustamislepingus.

Vastuvõtmise ja lattu saabumise kulud (I) ning laost väljaviimise kulud (III) deklareeritakse toote ühe tonni alusel iga üksiku toimingu (a, b, c...) kaupa, nagu on määratletud II lisas. Ladustamiskulud (II) deklareeritakse iga kuu kohta toote ühe tonni alusel iga üksiku toimingu (a, b, c...) kaupa, nagu on määratletud II lisas.

3. Liikmesriigid teavitavad komisjoni hiljemalt 10. maiks võrdlusperioodi jooksul kantud II lisas käsitletud toimingutega seotud ja punktis 2 osutatud kuludest. Punktis 1 osutatud kokkuleppelised summad määratakse kindlaks antud materiaalse toimingu puhul eurodes võrdlusperioodi jooksul vähemalt neljas kõige madalamate kuludega liikmesriigis kulude kaalutud keskmise väärtuse alusel, eeldusel et need moodustavad vähemalt 33 % kõnealuse toote keskmisest varust võrdlusperioodi jooksul. Kui nimetatud protsendimäär ei saavutata, kaasatakse kaalumisse ka teiste liikmesriikide kulud, kuni protsendimäär ulatub 33 % ladustatud kogustest.
4. Kui teatavat toodet ladustatakse riiklikult vähem kui neljas liikmesriigis, määratakse kokkuleppelised summad selle toote osas asjaomastes liikmesriikides tuvastatud kulude põhjal. Siiski ei tohi selle toote lõplik kokkuleppeline summa erineda eelmisel aastal kindlaksmääratud summast rohkem kui 2 %.
5. Kui teatava ladustatud toote osas ületavad liikmesriigi deklareeritud kulud, mille alusel toimub punktis 3 ja 4 osutatud arvutus, enam kui kaks korda teiste liikmesriikide poolt selleks arvutuseks deklareeritud kulude aritmeetilise keskmise, viiakse nimetatud kulud selle keskmise väärtuse tasemele.
6. Punktides 3 ja 4 osutatud arvutuses kasutatavate kulude kaalumisel võetakse aluseks neis liikmesriikides, mille kohta arvutus tehakse, ladustatud kogused.
7. Euroalasse mittekuuluvate liikmesriikide puhul teisendatakse deklareeritud kulud eurodesse lähtuvalt vastava riigi omavääringu keskmisest vahetuskursist punktis 1 osutatud võrdlusperioodi jooksul.

## II. ERISÄTTED

1. Lattu võtmise ja laost väljaviimise kokkuleppelisi summasid võib suurendada komisjoni poolt vastavalt määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 20 lõikele 4 arvatatud summa võrra, kui liikmesriik esitab deklaratsiooni kogu asjaomase majandusaasta ja kogu asjaomase toote laovaru kohta ja kui ta ei kohalda delegeeritud määruse (EL) nr 907/2014 artikli 4 punktis 2 osutatud lubatud hälvet ning tagab koguse säilimise.

Teade saadetakse komisjonile ja see tuleb edastada enne, kui komisjonile laekub asjaomase majandusaasta esimene igakuine aruanne, või juhul kui toode ei ole majandusaasta alguses sekkumisolaos, hiljemalt toote esmakordse ladustamise kuule järgneval kuul.

Esimeses lõigus osutatud suurenemise arvutamisel korrutatakse asjaomase toote viitemäär, nagu on osutatud määruse (EL) nr 1308/2013 artiklis 7, delegeeritud määruse (EL) nr 907/2014 IV lisas kõnealuse toote puhul lubatud hälbe.

2. Kõigi ladustatud toodete jaoks, välja arvatud veise- ja vasikaliha, vähendatakse lattu võtmise ja laost väljaviimise kulusid järgmiste koefitsientide alusel, kui asjaomaseid koguseid füüsiliselt ümber ei paigutata.

Toode	Lattu sisenemine	Laost väljaviimine
Teravili	36,50 %	22,80 %
Riis	17,50 %	20,30 %
Või	25,90 %	22,20 %
Lõssipulber	21,00 %	35,10 %

3. Komisjon võib säilitada teatava toote kohta varem kindlaks määratud kokkuleppelised summad, kui seda toodet riiklikult ei ladustatud või kui seda ei ladustata riiklikult jooksva majandusaasta jooksul.

—

## IV LISA

**VEISE- JA VASIKALIHAGA SEOTUD KULUDE JA TULUDE OSAS ARVESSE VÕETAVAD TÄIENDAVAD ASJAOLUD**

(Artikli 3 lõike 1 punkt c)

VI lisa ja VII lisa punkti 2 alapunktide a ja c kohaldamisel kasutatakse kondita veiseliha puhul määruse (EL) nr 1308/2013 artiklis 7 osutatud võrdlusmäära, mis on korrutatud koefitsiendiga 1,47.

—

## V LISA

## LADUSTATUD TOODETE TARBIMISVÄÄRTUSE VÄHENEMINE

(Artikli 3 lõike 1 punkt e)

1. Kui riiklikus sekkumisaos oleva toote hinnanguline müügihind on selle kokkuostuhinnast madalam, kohaldatakse selle toote kokkuostmisel tarbimisväärtuse vähendamist kajastavat protsendimäära, mida nimetatakse „koefitsient k”. Kõnealune protsendimäär määratakse iga toote puhul kindlaks iga majandusaasta alguses vastavalt määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 20 lõikele 4.
2. Tarbimisväärtuse vähendamist kajastav protsendimäär ei ületa asjaomase toote kokkuostuhinna ja eeldatava realiseerimishinna vahet.
3. Komisjon võib näha ette, et kokkuostmise ajal võib tarbimisväärtuse vähendamist piirata punkti 2 kohaselt arvutatud protsendimäära osani. Kõnealune osa ei või olla väiksem kui 70 % punkti 1 sätete alusel kindlaksmääratud tarbimisväärtuse vähendamise protsendimäärast.

Sel juhul vähendab komisjon majandusaasta lõpus tarbimisväärtust teist korda vastavalt punktis 5 kirjeldatud metoodikale.

4. Punkti 3 teise lõigu kohase tarbimisväärtuse vähendamise korral määrab komisjon enne järgmise majandusaasta algust kindlaks üldised tarbimisväärtuse vähendamise kogusummad toodete ja liikmesriikide kaupa.

Selleks võrreldakse ladustatud toodete eeldatavat müügihinda toodete ja liikmesriikide lõikes hinnatud üleminevate varude väärtusega. Hinnangulise ülemineva varu maksumuse ja eeldatava müügihinna vahe korrutatakse eeldatava varuga majandusaasta lõpul ning nii saadakse üldised tarbimisväärtuse vähendamise summad toodete ja asjaomase liikmesriigi osas.

5. Riiklikult ladustatud toodete hinnanguline varu ja üleminevate varude maksumus toodete ja liikmesriikide kaupa põhinevad liikmesriikide edastatavatel teadetel, mis saadetakse komisjonile hiljemalt n+1. aasta 7. septembril, hõlmavad sama aasta 30. septembri seisuga ladustatud tooteid ja sisaldavad järgmisi andmeid:

— kogused, mis on ostetud ajavahemikul alates n. aasta 1. oktoobrist kuni n+1. aasta 31. augustini;

— laos olevad kogused n+1. aasta 31. augusti seisuga;

— n+1. aasta 31. augusti seisuga laos olevate koguste väärtus eurodes;

— eeldatavalt laos olevad kogused n+1. aasta 30. septembri seisuga;

— eeldatavalt ostetavad kogused ajavahemikul n+1 aasta 1.–30. septembrini;

— n+1. aasta 1.–30. septembrini ostetavate koguste eeldatav väärtus eurodes.

6. Euroalasse mittekuuluvate liikmesriikide omavääringus teatatud väärtused konverteeritakse majandusaasta lõpus tehtava väärtuse vähendamise arvestuse jaoks eurodesse, kasutades vahetuskurse, mida kohaldatakse majandusaasta lõpul arvestatava väärtuse vähenemise üldsummade arvutamise hetkel.
7. Komisjon edastab väärtuse vähendamise üldsummad toodete kaupa asjaomastele liikmesriikidele, et võimaldada nende summade kandmist liikmesriikide viimasesse EAGFile esitatavasse asjaomase majandusaasta igakuisesse kuludeklaratsiooni.

## VI LISA

**PUUDUVATE KOGUSTE VÄÄRTUSE ARVUTAMINE**

(Artikli 4 lõike 1 punkt a)

Puuduvate koguste väärtuse arvutamine, välja arvatud IV lisas kirjeldatud erijuhtude korral, toimub järgmiste tingimuste kohaselt.

- a) Kui ületatakse toodete ladustamise või üleviimise kohta delegeeritud määruse (EL) nr 907/2014 artikli 4 lõikes 2 kehtestatud lubatavaid hälbeid või avastatakse koguste puudumine varguse tõttu või mõnel muul väljaselgitatud põhjusel, korrutatakse puuduvate koguste väärtuse arvutamiseks need kogused määruse (EL) nr 1308/2013 artiklis 7 osutatud võrdlusmääraga, mida kohaldatakse iga toote standardkvaliteedi suhtes selle majandusaasta esimesel päeval, kui lubatud hälve ületatakse või kui avastatakse koguste puudumine, ja suurendatakse saadud tulemust 5 %.
- b) Kui puuduvate koguste avastamise päeval on ladustavas liikmesriigis standardkvaliteedi keskmine turuhind kõrgem kui 105 % määruse (EL) nr 1308/2013 artiklis 7 osutatud baasvõrdlusmäärast, hüvitavad töövõtjad sekkumisasutustele liikmesriigi registreeritud turuhinna, mida on suurendatud 5 %.

Turuhinna määramisel lähtub liikmesriik komisjonile korrapäraselt saadetavatest teadetest.

Turuhinna kohaldamisel kogutud summade ja määruse (EL) nr 1308/2013 artiklis 7 osutatud võrdlusmäära kohaldamisel Euroopa Põllumajanduse Tagatisfondile kirjendatud summade vahe kantakse majandusaasta lõpus koos muude kannetega EAGFi arvele.

- c) Kui koguste puudumine avastatakse pärast toodete üleviimist või transporti makseasutuse määratud sekkumislaost või ladustamiskohast teise asukohta ja kui liidu sektoripõhiste õigusaktidega ei ole kindlaks määratud teatavat kindlat väärtust, toimub puuduvate koguste kindlaksmääramine vastavalt punktile a.

---

## VII LISA

**RIKNENUD VÕI HÄVINENUD KOGUSTE VÄÄRTUSE ARVUTAMINE**

(Artikli 4 lõike 1 punkt b)

1. Kui liidu õigusaktidega ei ole sätestatud teisiti, loetakse toode riknenuks, kui ta ei vasta enam ostmishetkel kohaldatavatele kvaliteedinõuetele.
2. Riknenud või hävinenud toodete väärtus arvutatakse sõltuvalt selle põhjuse laadist järgmiselt:
  - a) kui tegemist on õnnetusega, välja arvatud IV lisas sätestatud erijuhud, korrutatakse toodete väärtuse arvutamiseks kõnealuste koguste hulk määruse (EL) nr 1308/2013 artiklis 7 osutatud ja jooksva majandusaasta esimesel päeval standardkvaliteedi suhtes kohaldatava baasvõrdlusmääraga ja saadud tulemust vähendatakse 5 %;
  - b) loodusõnnetuste korral määratakse sellest mõjutatud koguste väärtus komisjoni rakendusaktiga, mis võetakse vastu kooskõlas artikli 4 lõikega 2;
  - c) halbade säilitustingimuste korral, mis eelkõige on tingitud ebasobivatest ladustamismeetoditest, kirjendatakse toote väärtus vastavalt VI lisa punktidele a ja b;
  - d) liiga pikaajalise ladustamise korral määratakse toote väärtus kindlaks toote müügihinnaga müümise ajal komisjoni rakendusaktiga, mis võetakse vastu kooskõlas artikli 4 lõike 2 kolmanda lõiguga.

Otsus müüki suunamiseks tehakse viivitamata vastavalt asjaomase toote suhtes kohaldatavatele põllumajandusalastele sektoripõhistele õigusaktidele. Müügist laekunud summad kirjendatakse sellel kuul, millal tooted laost välja viiakse.

---

## VIII LISA

**RAAMATUPIDAMISEESKIRJAD, MIDA KOHALDATAKSE SELLISTE LADUSTATUD TOODETE SUHTES, MILLE ARVELEVÕTMISEST ON KEELDUTUD**

(Artikli 4 lõike 1 punkt c)

1. Kui liidu erieeskirjad ei näe ette teisiti, arvatakse iga kõrvaldatud koguse puhul maha juba kirjendatud lattu toomise, laost väljaviimise, ladustamis- ja rahastamiskulud ning need kirjendatakse eraldi, pidades silmas järgmist:
    - a) mahaarvamisele kuuluvate lattu toomise ja laost väljaviimise kulude arvutamiseks korrutatakse kõrvaldatud koguste suurus kõrvaldamiskuul kehtinud asjaomaste kokkuleppeliste summadega;
    - b) mahaarvamisele kuuluvate ladustamiskulude arvutamiseks korrutatakse kõrvaldatud koguste suurus lattu toomisest kuni laost väljaviimiseni kulunud kuude arvuga ja kõrvaldamiskuul kehtinud kokkuleppelise summaga;
    - c) mahaarvamisele kuuluvate rahastamiskulude arvutamiseks korrutatakse kõrvaldatud koguste hulk alates lattu toomisest kuni laost väljaviimiseni kulunud kuude arvuga, millest on lahutatud lattu toomise ajal kohaldatava makse tasumisega viivitatud kuude arv, ja kõrvaldamiskuul kehtinud rahastamismääruga, mis on jagatud 12ga, ning varude keskmise arvestusliku väärtusega eelarveaasta alguses või varude deklareerimise esimesel kuul, kui ülekantud varude keskmist arvestuslikku väärtust ei ole.
  2. Punktis 1 osutatud kulud kirjendatakse väljaviimiskuu materiaalsete toimingute all.
-